Уводно обраћање високог представника и специјалног представника ЕУ Валентина Инцка поводом презентације “Бијеле књиге” која говори о унапређењу прилика за инвестирањ&

Рука подршке за отварање нових радних мјеста и подизање животног стандарда

Даме и господо,

Класични шпански писац Балтазар Грасијан је примијетио, цитирам: “У великим кризама нема бољег пратиоца од смјелогсрца – а ако оно ослаби, онда се мора ојачати сусједним дијеловима”.

Сви смо ми и те како свјесни да се Босна и Херцеговина налази усред велике кризе. Број изгубљених радних мјеста и пад животног стандарда, до чега је дошло у 2009. години, не може се маскирати. Ова економска ситуација је најозбиљнији и најхитнији изазов са којим је ова земља суочена.

С тим изазовом се мора суочити смјелим срцем – а до сада, барем међу одговорним лидерима, тог смјелог срца није било.

Ако срце ослаби, оно се мора ојачати сусједним дијеловима.

Мислим да није нереално ставити у категорију "сусједних дијелова" оне инвеститоре који су уложили милионе марака у нова радна мјеста у Босни и Херцеговини.

Да није било ових инвестиција – економска криза би била далеко гора.

Према томе, сасвим је примјерено да су се инвеститори окупили и предложили начине како окончати сиромаштво и незапосленост и донијети просперитет који је већ предуго ускраћен грађанима ове земље.

Чињеница је да Бијела књига, коју данас представља Савјетстраних инвеститора БиХ, не само да утврђује препреке које онемогућавају окончање сиромаштва и подизање животног стандарда него овај документ такође препоручује који кораци се могу предузети како би биле елиминисане ове препреке.

Надам се да ће медији у БиХ објавити препоруке из Бијеле књиге исто тако детаљно и драматично као и кадапокривају политичке и уставне приједлоге.

Бијела књига је корисна и благовремена – она може да охрабри политичке лидере и парламентарце који имају задатак да утврде и спроведу кораке који ће преокренути економију БиХ.

Парадокс је да овај задатак није толико тежак у Босни и Херцеговини колико је био у земљама у којима су економски планери и политичари морали да утврде развојну стратегију од нуле.

Босна и Херцеговина већ *има* развојну стратегију.

Она садржи усаглашен и детаљан план за просперитет – просперитет до којег је дошло брзо и ефикасно у земљама које

су се недавно придружиле Европској унији.

Европско партнерство и процес стабилизације и придруживања утврдили су – корак по корак – пут до већег броја радних мјеста и бољег животног стандарда.

Кључне реформе касне – без икаквог доброг разлога – и то годинама. Да наведем само неколико:

· Власти морају да донесузаконе из области економије за 21. вијек који ће донијети правну сигурност и пословну предвидивост, те тиме подстицати инвестиције и нова радна мјеста. Као што сви знају, Закон о облигацијама је већ припремљен, уз интензиван и свеобухватан допринос босанскохерцеговачких фактора – једино што је за то сада потребно јесте политичка воља да се донесу ови закони;

· Власти морају да модернизујуи рационализујусистем банкарске супервизије како би се подстакао банкарски сектор и његов допринос развоју ове земље и;

· Они морају даље да разрадемеханизме за дијалог са послодавцима и радницима, на примјер, путем успостављања Социјалног и економског вијећа БиХ, како би се утврдила најбоља рјешења за проблеме и подстакао економски раст.

Ово су неки од кључних корака за консолидацију јединственог тржишта који ће осигурати и слободу кретања људи, роба, услуга и капитала, што је потребно остварити према Уставу БиХ и што представља камен темељац европског интеграционог процеса.

Непредузимање ових корака у 2009. години директно је допринијело тешкоћама које сада погађају стотине хиљада породица у БиХ. Недосљедна и недовољна примјена договорених реформи и покушаји да се пониште претходна постигнућа имали су исти поражавајући ефекат и даље су успорили помаке које ова земља чини на европском путу.

Они који су већ инвестирали у Босну и Херцеговину дио су шире

заједнице људи који овој земљи желе добро, људи који вјерују у будућност ове земље, људи који знају да она може успјети, да се може развити – и то брзо – у просперитетну демократску државу која је способна да заузме своје мјесто у Европској унији.

Инвеститори су подржали властиту вјеру у Босну и Херцеговину стотинама милиона долара.

Чињеница је да многи политички лидери у БиХ нису били у стању да имају исто то повјерење у људе и изгледе ове земље.

Политичарима треба рука подршке.

Ми из међународне заједнице настојимо да им пружимо руку.

Нећемо успјети ако само будемо пружали ријечи охрабрења – успјећемо конкретним *дјеловањем.*

Инвеститори су предводници у *дјеловању.*

Инвеститори имају право да говоре и имају право да их се чује. Они су то право зарадили демонстрирањем вјере у Босну и Херцеговину, инвестирањем милиона и отварањем нових радних мјеста.

Приједлози које данас даје Савјетстраних инвеститора могу да помогнуда се окончају незапосленост и сиромаштво у Босни и Херцеговини – они представљају руку подршке.

Хвала.